

Изъ живота на староврѣменнитѣ хора.

о като навсѣкждѣ по земята било топло, на староврѣменнитѣ хора е било добрѣ. Намирали се и животни за ловъ, и плодове за храна, и всичко потрѣбно за живѣяне.

Но ето че настѣпила лоша зима, която траяла нѣколко стотини години, а това доста затруднило живота на човѣка. Земята се покрила съ ледена и снѣжна покривка. Всички животни и растения, които не можели да понесатъ студа, изгубили се завсѣкога отъ лицето на земята.

Човѣкътъ е ималъ нужда отъ много нѣща, особено отъ облекло.

А съ какво да се затопли, като нѣмалъ дрѣхи?

— Съ кожата на нѣкое убито животно—ето първото човѣшко облѣкло.

Щомъ убиелъ едно животно, човѣкътъ вземалъ кожата му, изстѣргавалъ я съ камена стѣргалка, измачквалъ я съ рѣцѣ, или я намазвалъ съ лой да омекне. Послѣ, да прилегне кожата на тѣлото му добрѣ, той я разрѣзвалъ на части, които опивалъ съ игла, направена отъ кости. А вмѣсто конци употрѣбявалъ или ремъчки отъ самата кожа, или жили отъ нѣкое животно. Понѣкога дебелата кожа на животното пробивалъ съ друго нѣщо, че тогава провиралъ иглата. Тѣй се